

به نام خدا

بیانیه‌ی ماموریت کانون در زمینه‌ی

توسعه‌ی ملی و توسعه مهندسی ایران

کانون مهندسين فارغ‌التحصيل دانشکده فنی دانشگاه تهران با توجه به دو آرمان مشارکت فعال در فرایند توسعه‌ی ملی و پیشبرد امر مهندسی در ایران در کنار ماموریت توسعه‌ی ارتباط و پیوند بین اعضای خانواده‌ی بزرگ فارغ‌التحصیلان فنی که در اساسنامه‌ی آن آمده‌است، بر این باور است که به‌عنوان یک نهاد مدنی و یک اندیشکده‌ی مهندسی می‌تواند در جهت توسعه‌ی ملی در حوزه‌های سیاست‌پژوهی، مشاوره، آموزش و ترویج به‌ویژه در حوزه‌ی توسعه‌ی مهندسی اقدام نماید.

کانون محملی سازمانی است که ازطریق آن دیدگاه‌های مشترک اعضا و مشارکت‌کنندگان به‌صورت روشمند ابراز و تبیین می‌شود و این فرصت را فراهم می‌آورد تا در فرایند سیاست‌گذاری ملی مشارکت و نقطه‌نظرهای آن توسط سیاست‌گذار مورد توجه و بررسی قرار گیرد. در این راستا سیاست و رویکرد کانون صورت‌بندی درست مسأله‌های واقعی توسعه‌ی ایران به‌ویژه توسعه مهندسی است. این امر به‌ویژه در سطح کنشگران اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی، تبیین و بررسی می‌شود.

در این رابطه، **ماموریت** کانون چنین تعریف شده:

«کوشش در جهت اعتلای شان و منزلت حرفه مهندسی و تلاش در راستای توسعه نظام‌ها و تشکلهای مهندسی کشور.

کوشش در جهت رشد و شکوفایی و اعتلای صنعت و اقتصاد کشور و مشارکت در فرآیند تصمیم‌سازی و ایفای نقش نقادانه نسبت به برنامه‌های توسعه‌ای و پیشنهاد طرح‌های ضروری و زیربنایی بر پایه نیازهای جامعه و همکاری همه جانبه در جهت توسعه پایدار ملی ایران»

به منظور تحقق بخشیدن به این ماموریت، کانون باید کنش‌ها و فرآیندهای محوری را به‌صورت زیر به مرحله انجام برساند:

- هم‌اندیشی و پژوهش به‌منظور شناخت مسایل راهبردی کشور و تولید اندیشه و ایده در زمینه توسعه و آینده‌ی آن با توجه به رویکرد تمدنی ایران و شرایط تاریخی کنونی و رشد و توسعه‌ی فناوری در جهان معاصر
- سیاست‌پژوهی، نقد راهبردی و اثرگذاری و تصمیم‌سازی در حوزه‌ی سیاست‌های مهندسی کشور
- ترویج، انتقال پیام، جلب مشارکت در زمینه توسعه مهندسی

- گسترش و ارتقای فعالیت‌های آموزشی و ترویجی در زمینه مسایل مهندسی و حرفه‌ای مرتبط با توسعه پایدار کشور
- شبکه‌سازی اجتماعی و حرفه‌ای در سطوح محلی و ملی و تحکیم پیوند با نهادهای مرتبط

هم‌اندیشی و پژوهش به‌منظور شناخت مسایل راهبردی کشور و تولید اندیشه و ایده در زمینه توسعه و آینده‌ی آن

کانون بر آن است که فضایی برای طرح ایده‌ها و اندیشه‌های مختلف درباره‌ی شناخت مسأله‌های راهبردی اقتصادی و مهندسی کشور ایجاد کند؛ تا با گفتگو و هم‌اندیشی نخبگان و اندیشه‌ورزان، زمینه‌های فکری مشترک درباره‌ی آن‌ها شکل گیرد. و به تبع آن دستور کار مشترک در امور مربوط به ترسیم رویای توسعه پایدار کشور با توجه به رویکرد تمدنی ایران و شرایط تاریخی کنونی و رشد و توسعه‌ی فناوری در جهان معاصر فراهم شود. برای ایجاد چنین فضایی، کانون باید بتواند چارچوب نظری و علمی گفتگو را فراهم نموده؛ و میانجی و گرداننده‌ی نقدها و بحث‌های نظری همه‌سو نگر باشد. دستیابی به اجماع پایدار در مسأله‌های راهبردی تنها با ایجاد توافق در مبانی نظری کلانی است که تصویری روشن از آینده‌ی کشور ترسیم می‌کند.

سیاست‌پژوهی، نقد راهبردی و اثرگذاری و تصمیم‌سازی در حوزه‌ی سیاست‌های مهندسی کشور

کانون در پرداختن به امر مشاوره راهبردی، رویکردی علمی و بدون پافشاری بر نتیجه و چارچوب‌های ارزش‌تعیین‌شده خواهد داشت. لذا کانون بدون ورود به موقعیت‌های تقابلی بر آن است که با ارگان‌های تصمیم‌گیر و نهادهای مربوط در این امر همکاری نزدیک نموده و با ایجاد فضای گفتگو امکان طرح گزینه‌های جدید و تنفیذ آن را فراهم نماید.

در این راستا مزیت کانون انباشت تجربه‌ی اعضای آن خواهد بود که در حرفه‌های گوناگون صنعتی، اجرایی، علمی و فرهنگی حضور داشته‌اند. حضور و حمایت آنان شکل‌دهنده‌ی روابط و همکاری‌های مولدی است که کانون را متمایز می‌سازد. کانون با تکیه بر روابط، تجارب و بینشی که اعضا در فضای واقعی تصمیم‌گیری اقتصادی و مهندسی کشور به‌دست آورده‌اند، در صدد است تا با حلقه‌های تصمیم‌گیر کلان کشور همکاری کرده و در پروژه‌های واقعی مربوط درگیر شود.

ترویج، انتقال پیام، جلب مشارکت در زمینه توسعه مهندسی

کانون نقش خود را به مثابه‌ی حلقه‌ی واسطی میان نهادهای مختلف مرتبط با موضوع در جامعه از جمله نهادهای مهندسی می‌داند که مهم‌ترین وظیفه‌اش صورت‌بندی و طرح درست مسأله‌های توسعه‌ی مهندسی و فناوری کشور می‌باشد. براساس پرسش‌گری درست و ایجاد حساسیت در جامعه، وظیفه‌ی بعدی کانون تلاش برای یافتن پاسخ است. از این نظر شاید بتوان کانون را یک پیام‌رسان راهبردی تلقی کرد که اقدام به نشر به‌موقع پیام‌های واقعی و قابل فهم در جامعه نموده و همگان را به تفکر درباره‌ی آن‌ها برمی‌انگیزد.

گسترش و ارتقای فعالیت‌های آموزشی و ترویجی در زمینه مسایل مهندسی و

حرفه‌ای مرتبط با توسعه پایدار

تدوین خط‌مشی‌های کلان کشور، حوزه‌ی علمی- عملی وسیعی می‌طلبد و پرداختن به مسأله‌های چندوجهی و پیچیده راهبردی نیز نیاز به افرادی دارد که سطح وسیعی از مطالعات و اشتغالات ذهنی را داشته باشند. هر مسأله می‌تواند با توجه به ویژگی‌های جغرافیایی، فرهنگی، سیاسی آن منحصر به فرد باشد و در نتیجه بهره‌مندی صرف از پایه دانشی کافی نبوده و تجربه عملی نیز اهمیت ویژه‌ای در آن دارد. افزون بر پایه علمی، نیروی انسانی سیاست‌گذار باید واجد مهارت‌ها و بینش‌های لازم برای مذاکره و همسو کردن منافع، درک زمینه‌های اجتماعی - سیاسی و مبانی حقوقی مسأله‌ها و نیز ارتباط‌گیری و اتصال به شبکه‌ها و افراد اثرگذار در امور راهبردی باشد. نیروی سیاست‌گذار کارآفرین باید بتواند در زمینه‌ی علمی نقش پژوهش‌گر، در زمینه‌ی طرح و تصویب گزینه‌های سیاستی نقش شبکه‌ساز، در زمینه پیشبرد و تنفیذ سیاست، نقش توجیه‌گر و حامی‌ساز (لابی‌گر)، در زمینه ترفیع و ترویج سیاست، نقش روایت‌گر و در اجرای سیاست نیز نقش مهندس را ایفا کند.

با توجه به ضعف شکل‌گیری جامعه حرفه‌ای سیاست‌گذاری در ایران، کانون برآن‌ست با برنامه‌ی آموزش کاربردی و استفاده از تجربه‌های جهانی، توانمندی‌های موجود نیروی انسانی کشور در حوزه علوم انسانی و اجتماعی را در راستای ایجاد نیروی حرفه‌ای سیاست‌گذار، فعال و بهره‌ور نماید.

شبکه‌سازی اجتماعی و حرفه‌ای در سطوح محلی و ملی و تحکیم پیوند با نهادهای

مرتبط

کانون بر آن‌ست که با تکیه بر همکاری‌های سازنده با نهادهای عمومی و خصوصی ذیربط، امکان گردش این نیروها در عرصه‌های سیاست‌گذاری کشور را فراهم نماید. همچنین کانون بر آن‌ست که «با سایر کانون‌ها و

انجمن‌های فارغ‌التحصیلی داخلی و خارجی و تشکل‌های مهندسی، صنفی و حرفه‌ای» همکاری نموده و پیوندهای خود را گسترش داده و تحکیم بخشد.